

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME TE KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APPELIT AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-50/12

Priština,
17. oktobar 2013. godine

U postupku:

A.H
Žalilac

Protiv:

V.M
Podnosilac zahteva/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Elka Ermenkova, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/112/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA56642), od dana 22. juna 2011. godine, nakon zasedanja održanog 17. oktobra 2013. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

- 1. Prihvata se žalba A.H, iz sela Žegra, Opština Gnjilane.**

2. **Poništava se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/112/2011, od dana 22. juna 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI od brojem KPA56642, jer je ista doneta u nedostatku nadležnosti.**
3. **Odbacuje se kao neprihvatljiv imovinski zahtev V.M, upisan pod brojem KPA56642.**
4. **Obavezuje se podnosilac zahteva da u roku od 90. (devedeset) dana od dana uručenja presude plati troškove postupka određene u iznosu od 60 € (šezdeset evra) pod pretnjom prisilnog izvršenja.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 26. novembra 2007. godine, V.M, u svojstvu člana domaćinstva, je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je potraživao da se njegov otac, D.M, prizna kao vlasnik parcele br. 444, na mestu zvanom "Tërska", u površini od 0.30.11 ha, njiva, u Katastarskoj zoni Žegra, Opština Gnjilane. On je naveo da je posed nad imovinom izgubljen dana 17. juna 1999. godine, kao rezultat okolnosti koje su se dogodile na Kosovu u 1998/1999. godini; isti potražuje potvrđivanje imovinskog prava i ponovni posed.

Kako bi podržao njegov zahtev, podnosilac zahteva je dostavio KAI sledeće dokumente:

- Posedovni list br. 115, izdat od strane Republičkog geodetskog zavoda, Centra za katastar nepokretnosti Priština, Služba za katastar nepokretnosti Gnjilane, od dana 23. aprila 2002. godine. Na osnovu posedovnog lista ustanovljeno je da je D.M nosilac imovinskog prava.,
- Izvod iz matične knjige umrlih D.M, od dana 23. januara 2008. godine, izdat od strane Opštine Vranje, Republika Srbija,
- Izvod iz matične knjige rođenih V.M, od dana 23. januara 2008. godine, izdat od strane Opštine Vranje, Republika Srbija.

KAI je u 2008. godini obavila obaveštenje zahteva postavljanjem znaka na mestu na kome se navodno nalazila imovina. U 2010. godini, KAI je ponovo obavila obaveštenje zahteva objavljivanjem zahteva u Listu za obaveštenje KAI br. 6 i Biltenu UNHCR. List i bilten su ostavljeni vlasniku jedne prodavnice u Prelepnici, koji je prihvatio da podeli iste zainteresovanim strankama. Isto objavljivanje je ostavljeno na ulazu i izlazu sela Žegra i u nekoliko javnih kancelarija u Gnjilanu.

Uzimajući u obzir da niko nije odgovorio na zahtev, zahtev je procesuiran kao nesporan, te je prema tome KIZK odlukom KPCC/D/A/112/2011, od dana 22. juna 2011. godine, prihvatila zahtev, i odlučila da je podnosilac zahteva dokazao da je nosilac imovinskog prava, D.J.M, bio vlasnik parcele.

Dana 11. novembra 2011. godine, odluka KIZK je uručena podnosiocu zahteva.

Dana 28. februara 2012. godine, odluka KIZK je uručena M.H.

Dana 02. marta 2012. godine, M.H je u ime njegovog sina A.H (u daljem tekstu: Žalilac) uložio žalbu KAI, kojom je izjavio da je A.H kupio parcelu br. 444, na mestu zvanom "Tërska", u površini od 0.30.11 ha, njiva, Katastarska zona Žegra, Opština Gnjilane. On je dostavio Certifikat o pravima nad nepokretnom imovinom UL-70403026-01063, od dana 12. maja 2011. godine, koji je označavao da je S.P bio upisan kao vlasnika parcele br. 444; kupoprodajni ugovor zaključen između prodavca S.P, iz Žegre, i A.H, koji je overen pred Opštinskim sudom u Gnjilanu, Vr. br. 3433/11, dana 20. septembra 2011. godine; Certifikat o pravima nad nepokretnom imovinom UL-70403026-01064, od dana 20. juna 2011. godine, koji označavao da je A.H bio novi vlasnik navedene parcele.

Žalba je uručena podnosiocu zahteva V.M.

Dana 04. aprila 2012. godine, V.M (u daljem tekstu; Tuženik) je podneo odgovor na žalbu. U njegovom odgovoru, isti je osporio upisivanje zemljišta koje je pripadali njegovom ocu na ime S.P (njegovog nećaka), naime valjanost kupoprodajnog ugovora zaključenog između S.P i A.H. On je naglasio da je do gubitka poseda nad imovinom došli zbog okolnosti koje su direktno povezane ili rezultirale iz oružanog sukoba koji se desio na kosovu između 27. februara 1998. godine i 22. juna 1999. godine.

Dana 26. juna 2013. godine, odgovorni sudija je podneo zahtev Katastru opštine Gnjilane i zatražio od istog istorijat i osnove promene upisanih vlasnika parcele br. 444. U odgovoru Katastra od dana 05. jula 2013. godine, navedeno da je parcela br. 444 bila upisana na ime M.J.D u smislu posedovnog lista br. 115. Međutim, imovina je prenet na novog vlasnika na osnovu rešenja o nasleđu br. O.br. 74/2011 od dana 20. maja 2011. godine, te je upisana na ime novog kupca A.H na osnovu kupoprodajnog ugovora. Katastar je dostavio dokumenta u vezi ove promene a posebno rešenje o nasleđu O.br.74/2011 od dana 07. aprila 2011. godine.

Dana 16. avgusta 2013. godine, M.H je dostavio punomoćje dato od strane njegovog sina, A.H.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva.

U smislu člana 21.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, o rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, stranka može uložiti žalbu trideset (30) dana nakon obaveštenja o odluci.

Žalba je prihvatljiva iako žalilac nije učestvovao u postupku pred KIZK. Ova okolnost ne može ići na štetu žalioca jer u stvari isti nije bio valjano obavešten. Obaveštenje je obavljeno objavljivanjem zahteva u Listu za obaveštenje KAI i Biltenu UNHCR-a. Ovo, međutim, ustanovljava „razumne napore“ obaveštenja zahteva kao što je predviđeno članom 10.1 Uredbe, jedino u nekim slučajevima: na primer u nekim građanskim postupcima prihvaćeno je da se pozove lice objavljivanjem u Državnom listu ako je lice napustilo njegovu/njenu znanu adresu a nije dostavilo novu. Međutim, ova situacija ne može uvek biti prihvatljiva u postupcima pred KAI pošto tužena strana nije u napred poznata na početku početku postupka. Prema tome, ne može se prihvatiti da je žalilac bio obavešten povodom zahteva te je njegova žalba prihvatljiva.

U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako, podnosilac zahteva ne samo dostavi dokaze o vlasništvu, već takođe da on/ona trenutno nije u stanju da uživa svojinsko pravo zbog okolnosti koji su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio između 27. februara 1998. godine do 22. juna 1999. godine.

Podnosilac zahteva kao jedan od članova domaćinstva u nespornom zahtevu u prvom stepenu je naveo da je izgubio posed parcele br. 444 zbog okolnosti koje su povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba. On je dostavio posedovni list br. 115 koji pokazuje da je njegov otac upisan kao vlasnik te je KIZK prihvatila zahtev.

Nesporno je to da je D.M bio upisan kao vlasnik parcele br. 444 u posedovnom listu br. 115. Međutim, ulaganjem žalbe pitanje postaje sporno. Dokumenti dostavljeni Vrhovnom sudu od strane žalioca i Katastra pokazuju da je S.P proglašen kao jedini naslednik D.M rešenjem o nasleđu Opštinskog suda u Gnjilanu. Certifikat o pravina na nepokretnu imovinu UL-70403026-01063, od dana 12. maja 2011. godine, pokazuje da je S.P upisan kao vlasnika navedene imovine dok je isti prodao imovinu žaliocu A.H, na osnovu kupoprodajnog ugovora overenog pred Opštinskim sudom u Gnjilanu. Na osnovu Certifikata o pravima na nepokretnu imovinu UL-70403026-01064, izdatog dana 20. juna 2011. godine, A.H je upisan kao vlasnik imovine u zahtevu.

Tuženik je napao zakonitost promena u Katastru; međutim, isti nije dostavio nijedan dokaz kako bi podržao njegov navod da je on naslednik D.M a ne S.P te niti da je do gubitka poseda imovine došlo zbog okolnosti

koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba iz 1998/1999. godine. Na osnovu dokumenata overenih u Opštinskom sudu, gubitak imovine proizlazi iz porodičnog spora. Promene u Katastru su zasnovane na rešenju o nasleđu i kupoprodajnom ugovoru, oba izdata u 2011. godini. Valjanost i pravni efekat rešenja o nasleđu i kupoprodajni ugovor neće biti analizirani u ovom postupku, jer zahtev spada van nadležnosti KIZK i Žalbenog veća KAI. Navodna prava ili nedostatak istih, koja proizlaze ili su poreknuta rešenjem o nasleđu i/ili kupoprodajnom ugovoru, mogu se tražiti pred nadležnim redovnim sudom.

Pošto podnosilac zahteva nije dokazao da je isti naslednik D.M, prethodno upisanog vlasnika imovine, te potom nije dokazao činjenicu da nije u stanju da koristi prava nad imovinom zbog okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine; u smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova pravna stvar ne spada u okviru nadležnosti određenog organa te niti u nadležnost Vrhovnog suda. Prema tome, odluka KIZK se treba poništiti u devu koji se odnosi na ovaj konkretni zahtev te se zahtev treba odbaciti zbog nedostatka nadležnosti KIZK i Vrhovnog suda u smislu odredbi člana 198. stav 2. ZPP.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- sudska tarifa za donošenje presude u maksimumu od 30 €, određene u iznosu u smislu člana 10. 15 u vezi sa članom 10.1 AN AD 2008/2 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi.

Tuženik će snositi troškove postupka, pošto je isti podneo nedozvoljeni zahtev. Što više, podnosilac zahteva/tuženik je bio obavešten povodom ovoga ali je ipak podneo zahtev. U smislu člana 46. Zakona o sudskim taksama, završni rok za uplatu istih za lice sa prebivalištem i boravištem u inostranstvu ne može niti manji od 20. dana a ni veći od 90. dana. Vrhovni sud je odlučio, da u konkretnom slučaju, sudska taksa treba biti plaćena u roku od 90. dana . Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku novčanu kaznu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa

kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je punosnažna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar